

واکاوی زمانی و مکانی فراوانی مراکز چرخندزایی در سال ۱۳۷۰

دکتر سید ابوالفضل مسعودیان، طاهره فرامرزی، کاوه استاد علی عسکری

پست الکترونیک نویسنده مسئول: Kaveh_oaa2001@yahoo.com

چکیده

چرخندها سیستمهای همدید و ناپایداری هستند که در آنها فشار هوا کم، جریان هوا صعودی و جهت وزش باد در نیمکره شمالی پادساعتگرد میباشد. به دلیل حرکات عمودی هوا در چرخندها، امکان پیدایش ابر، بارش و حتی طوفان تندری فراهم میشود. در این پژوهش برای شناسای چرخندها، بررسی موقعیت زمانی-مکانی چرخندهای موثر بر روی ایران در طول سال ۱۳۷۰ از داده‌های واکاوی شده ارتفاع ژئوپتانسیل NCEP/NCAR وابسته به سازمان ملی جو و اقیانوس شناسی ایالات متحده آمریکا با سری زمانی ۶ ساعته و با تفکیک مکانی $2/5 \times 2/5$ درجه در ۶ تراز ارتفاعی ۵۰۰، ۶۰۰، ۷۰۰، ۸۵۰، ۹۲۵، ۱۰۰۰ هکتوپاسکال استفاده شده است. این داده‌ها برای محدوده بین طول جغرافیای ۳۰- درجه غربی تا ۸۰ درجه شرقی و عرض جغرافیایی صفر تا ۸۰ درجه شمالی برداشت شده است. نتایج این بررسی نشان می‌دهد به ترتیب بیشترین و کمترین فراوانی چرخندها مربوط به تراز ۵۰۰، ۷۰۰ هکتوپاسکال است. و همچنین در ترازهای شش گانه مورد بررسی (۵۰۰، ۶۰۰، ۷۰۰، ۸۵۰، ۹۲۵، ۱۰۰۰ هکتوپاسکال)، فصل زمستان و پاییز دارای بیشترین فراوانی چرخندها می‌باشند، در حالی که فصل بهار و تابستان با اختلاف اندکی نسبت به یکدیگر کمترین فراوانی چرخندها را به خود اختصاص داده‌اند. بررسی مکانی مراکز فراوانی چرخندهای شناسایی شده نیز نشان داد که چرخند گنگ اصلی‌ترین رخداد چرخندی در نقشه‌های تراز ۱۰۰۰ در فصل‌های بهار و تابستان می‌باشد ولی در ترازهای بالاتر و فصل پاییز، از بین می‌رود در منطقه دریای مدیترانه در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال، در فصول بهار و تابستان اثری از مراکز چرخندی دیده نمیشود. ولی رفته رفته در ترازهای بالاتر، به درصد فراوانی آن افزوده میشود تا اینکه به حداکثر خود در فصل زمستان در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال میرسد. چرخند اطلس شمالی نیز تقریباً در تمامی ترازها در طول سال مورد بررسی، حضور دارد.

واژگان کلیدی: چرخند، ارتفاع ژئوپتانسیل، شیو ارتفاع ژئوپتانسیل

مقدمه

چرخندها سامانه‌های در مقیاس همدید هستند که برای شناخت اقلیم یک محل باید آنها را مورد واکاوی قرار داد. محل تشکیل چرخندها را منطقه چرخند زا گویند. مناطق چرخند زا بر روی زمین محدود هستند، منطقه خاورمیانه به جهت در

بر داشتن حوضه‌ی مدیترانه و موقعیت خاص کوه‌های آلپ به عنوان یکی از مهمترین مناطق چرخند محسوب می‌شود، چرخندهای این منطقه در فصل زمستان هنگام فعالیت بادهای غربی کشور ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهند و سبب بارش در مناطق مختلف کشور خصوصا زاگرس می‌شود. (مسعودیان، کاویانی، ۱۳۸۵) حدود ۸۰-۷۰٪ بارندگی‌های زمستانه قاره‌ی اروپا از حدود ۱۵ چرخند جبهه دار سرچشمه می‌گیرد (بلندر، ۱۹۹۷: ۷۲۷). با توجه به اهمیت سامانه‌های گردشی و نقش آنها در عناصر اقلیمی برای کشور خشکی مانند ایران هر پژوهشی که در زمینه چرخند و ویژگیهای آن به عنوان یکی از سامانه‌های مهم و تأثیر گذار بر اقلیم ایران انجام می‌شود می‌تواند برای پیش‌بینی آب و هوایی در آینده ارزشمند باشد. مطالعات متعددی در زمینه‌ی توزیع مکانی و زمانی چرخندها صورت گرفته است که در ادامه به مهمترین آن‌ها اشاره می‌شود.

آلپرت و همکاران (۱۹۹۰: ۱۴۷۸)، در مقاله‌ای با عنوان تغییرات ماهانه‌ی مسیرهای چرخندی در مدیترانه به محاسبه برون‌سوی مسیرهای ماهانه چرخندها در مدیترانه پرداختند. آنها به این نتیجه رسیدند که مسیرهای چرخندی منطقه مدیترانه تغییرات ماهانه معناداری را نشان می‌دهد، مثلا مسیر چرخندی از دریای اژه تا دریای سیاه اغلب در ژانویه مهم است. اما در دسامبر و فوریه قدری ضعیفتر است. آنها معتقدند فایده‌ی شناختن تغییرات ماهانه از دو جهت است اولاً می‌توان سازوکار حاکم بر چرخند را بهتر شناخت و ثانياً عمق تغییرات آب و هوایی نظیر بارش و فشار و... راحت‌تر است.

تریگو و همکاران (۱۹۹۹) چرخندهای حوضه‌ی مدیترانه را طی سال‌های ۱۹۷۹ تا ۱۹۹۶ به روشی برون‌سوی و با استفاده از داده‌های مرکز اروپایی پیش‌بینی هوا شناسایی و مسیریابی کردند. نتایج بررسی آنان نشان داد که چرخندهای مدیترانه به طور کلی ضعیف‌تر از چرخندهای نیمکره‌ی شمالی هستند و از سامانه‌های همدید اطلس شمالی کوچکتر و کم‌دوام‌تر می‌باشند. همچنین آنان دریافتند که چرخندزایی در مناطقی مثل خلیج جنوا و جنوب کوه‌های اطلس که عمدتاً تحت تأثیر توپوگرافی هستند، منجر به ایجاد شدیدترین چرخندها می‌شوند.

بلندر^۱ و شویرت^۲ (۲۰۰۰)، چگونگی ارتباط مسیرهای چرخندی را با مدل‌های خروجی با استفاده از مدل اقلیمی ECHAM4 هامبورگ و نقشه‌های تهیه شده از مجموعه داده‌های باز کاوی شده با تفکیک مکانی ۱/۱۲۵ در ۱/۱۲۵ درجه و تفکیک زمانی ۲ ساعته تعیین نمودند. نتایج کار آنها نشان داد که هرچه قدرت تفکیک داده‌ها بیشتر باشد،

مسیریابی دقیقتر اما به دلیل وجود تعداد زیاد چرخندهای شناسایی شده مسیریابی پیچیده‌تر می‌شود. ژانگ و همکاران (۲۰۰۴) به بررسی تغییرپذیری اقلیمی و فصلی چرخندهای قطب شمال پرداخته‌اند. در این مطالعه از داده‌های ۶ ساعته فشار تراز دریا از پایگاه داده‌ی سازمان ملی جو و اقیانوس شناسی ایالات متحده، برای سال‌های ۱۹۴۸-۲۰۰۲ استفاده شده است.

کرنز و همکاران (۲۰۰۵)، افزایش طولانی مدت خشکی اقلیم مدیترانه شرقی را با ارائه مدارکی برای جزایر ساموس تأیید نموده‌اند. منطقه مدیترانه شرقی در بین مناطقی است که تحت سناریوهای^۳ IPCC پیش‌بینی گردیده که خشکتر شود. همچنین یک کاهش تدریجی در بارش و رشد درختان و از بین رفتن بهارهای زراعی در طول دهه گذشته قرن بیستم وجود داشته است.

بارتولی^۴ و همکاران (۲۰۰۸)، با استفاده از داده‌های فشار تراز دریا از داده‌های باز کاوی شده ECMWF، پیدایش، شدت و مسیرهای چرخندی مدیترانه را برای دوره ۱۹۵۷ تا ۲۰۰۲ در تفکیک شبکه‌ای افقی انجام دادند. نتایج کار آنها نشان داد که فراوانی چرخندها در منطقه مدیترانه غربی در تابستان و پائیز افزایش یافته و در زمستان و بهار کاهش داشته است.

احمدی گیوی و نجیبی فر (۱۳۸۳)، با استفاده از داده‌های مرکز اروپایی پیش‌بینی میان مدت هوا (ECMWF)، تشکیل و رفتار چرخندهای واقع در بادپناه کوه‌های آلپ و تأثیر احتمالی آنها در آب و هوای خاورمیانه و ایران در دوره‌های مختلف سرد، گرم و معتدل را برای یک دوره یکساله (۲۰۰۲) بررسی کردند. نتایج کار آنها نشان داد که رفتار این چرخندها در فصول مختلف سال متفاوت است. تعداد چرخندهای واقع در خلیج جنوا در فصول سرد سال به طور قابل توجهی نسبت به فصول گرم بیشتر است. همچنین چرخندهای واقع در فصول سرد، بیشتر آب و هوای ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهند. این در حالی است که چرخندهای فصول گرم به علت حرکت در عرض‌های بالاتر تأثیر چندانی روی ایران ندارند... اوجی (۱۳۸۵) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود به مطالعه سینوپتیکی الگوهای جوی و فراوانی، مسیرهای چرخندها در دوره‌تر سال غرب میانه ایران پرداخته و برای این کار از نقشه‌های هوای سطح زمین و تراز ۵۰۰، ۷۰۰، ۸۵۰ هکتوپاسکال استفاده کرده است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که در دوره‌های خیلی مرطوب، غرب ایران در ترازهای فوقانی جو پر ارتفاع عربستان ضعیف و پر ارتفاع جنب حاره‌ای شمال آفریقا به طرف شرق یا جنوب

فعالیت خود جابه جایی شود و همچنین چرخندهایی که با جهت غربی- شرقی و بعد جنوب غربی وارد منطقه می شوند تاثیر بیشتری در باران منطقه دارند. حبیبی (۱۳۸۶)، به بررسی نقش سامانه های بندالی در چرخند زایی سطحی روی شرق دریای مدیترانه پرداخته اند. داده های استفاده شده در این تحقیق شامل نقشه های سطوح فوقانی، فشار تراز متوسط دریا با فاصله های ۱۲ ساعته در طی ۱۶ تا ۲۶ مارس ۲۰۰۰ از مرکز (NCEP) هستند. نتایج نشان می دهد که ناهه جناح شرقی سامانه بندالی اقیانوس اطلس، عامل اصلی جاری شدن سیل روی مناطق غرب ایران بود.

ایران نژاد و همکاران (۱۳۸۷) در پژوهشی اثر فراوانی سالانه چرخندهای مراکز مهم چرخند زای مدیترانه و همچنین میانگین سالانه فشار سطح دریای این مراکز بر بارش سالانه ایران در دوره ۲۰۰۲-۱۹۶۰ بررسی کردند. نتایج نشان داد که به جز در مناطق جنوب شرقی و شرق و قسمتی از مرکز ایران، بارش سالانه بقیه کشور تحت تاثیر معنی دار فراوانی چرخندهای مراکز یاد شده است.

بیگلر و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهشی بر روی ۶۶ سامانه چرخند در دوره ترسال غرب میانه ایران برای ۳۰ سال (۱۹۷۳-۲۰۰۳) به کاوش پرداختند. نتایج نشان داد که در طول این دوره حوضه ی مدیترانه مجموعاً با تولید ۳۳ چرخند یعنی ۰/۵۰ درصد کل چرخند ایجاد شده در دوره مرطوب بویژه در حوالی جزیره قبرس نسبت به دیگر نقاط برجسته تر است.

داده و روش شناسی

در این پژوهش برای شناسایی و مکانیابی چرخندها از داده های واکاوی شده ارتفاع ژئوپتانسیل پایگاه داده ای NCEP/NCAR^۵ در تراز های ۱۰۰۰، ۹۲۵، ۸۵۰، ۷۰۰، ۶۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال در سال ۱۳۷۰ شمسی که برابر با سالهای ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ میلادی می باشد استفاده شده است. تفکیک مکانی این داده ها ۲/۵×۲/۵ درجه جغرافیایی و تفکیک زمانی آنها بصورت ۶ ساعته روزانه (۰۰، ۰۶، ۱۲ و ۱۸ زولو) می باشد. چهار چوب منطقه مورد مطالعه ما در بر گیرنده ی همه ی پهنه هایی است که ممکن است چرخندهای پدید آمده در آن از ایران گذشته و آب و هوای آن را تحت تاثیر قرار دهد. از این رو داده های طول ۳۰- درجه غربی تا ۸۰ درجه شرقی و عرض جغرافیایی ۰ تا ۸۰ درجه شمالی را از سایت www.cdc.noaa.gov استخراج و واکاوی نمودیم. شناسایی برونسوی چرخندها ممکن است با استفاده از روش

اولیری یا لاگرانژی انجام گیرد. روش اولیری مسیرهای طوفانی را در مناطقی که فعالیت موجهای ناپایدار خیلی شدید است با استفاده از نقشه های ارتفاع ژئوپتانسیل ۵۰۰ هکتوپاسکال تعیین می کند و روش لاگرانژی، طول عمر چرخندها را از بدو تشکیل تا مرحله زوال بررسی می نماید و در این بازه زمانی تغییرات ویژگیهای آنها را بررسی می نماید. (بارتولی و همکاران، ۲۰۰۸: ۱۳۳)

برای شناسایی چرخندها دو شرط قرار داده شده است که عبارتند از:

۱) ارتفاع ژئوپتانسیل یاخته ی مورد بررسی نسبت به هر ۸ همسایه پیرامونش کمینه باشد که در اینصورت کد یک به

۰	۰	۰
۰	۱	۰
۰	۰	۰

(شکل ۱-۱) - نگاه هشت همسایگی بچرخه کرنل

آن داده می شد (شکل ۱-۱):

۲) میانگین منطقه ای بزرگی شیو ارتفاع ژئوپتانسیل بر روی ۹ یاخته ی موجود در پنجره کرنل دست کم ۱۰۰ متر بر ۱۰۰۰ کیلومتر باشد. به این ترتیب چرخندهای حرارتی و دینامیکی ضعیف حذف گشته اند. این آستانه برابر است با ۱۰۰ متر بر ۱۰۰۰ کیلومتر که از کار بلندتر (۲۰۰۰) اقتباس شده است. وی دلیل استفاده از این آستانه برای شیو ارتفاع ژئوپتانسیل را وارد کردن چرخندهای بسیار قوی در محاسبات دانسته است شیو ارتفاع ژئوپتانسیل به طریق زیر محاسبه گردید، در تابع زیر ∂x بیانگر مختصات متریک طول جغرافیایی و ∂y بیانگر مختصات متریک عرض جغرافیایی می باشد.

$$GF = - \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x} \hat{i} + \frac{\partial \varphi}{\partial y} \hat{j} \right)$$

$$\varphi = hgt \times g$$

$$G = \frac{9.8}{s^2} \text{ m.s}^{-2}$$

نسب به منظور محاسبه دقیقتر شیو فشار، با توجه به تفاوت مساحت هر یاخته بر روی هر عرض جغرافیایی، میانگین وزنی شیو فشار در هر کرنل محاسبه شد. فاصله متریک دو نقطه بر روی هر عرض جغرافیایی، متناسب با COS

آن عرض جغرافیایی است.

با اعمال این دو شرط در برنامه Script در نرم افزار Grads، مراکز چرخندزائی شناسایی شدند. این برنامه شامل چهار خروجی است که عبارتند از:

۱- مراکز چرخندی، که با کد صفر و یک مشخص می شدند. به اینصورت که هریاخته با داشتن این دو شرط، با کد یک به عنوان مرکز چرخند شناسایی گشته است و بقیه یاخته هائیکه این دو شرط یا یکی از آنها را نداشتند با کد صفر آشکار سازی شدند.

۲- ارتفاع ژئوپتانسیل هریاخته.

۳- بزرگی شیوژئوپتانسیل.

۴- طول و عرض جغرافیایی.

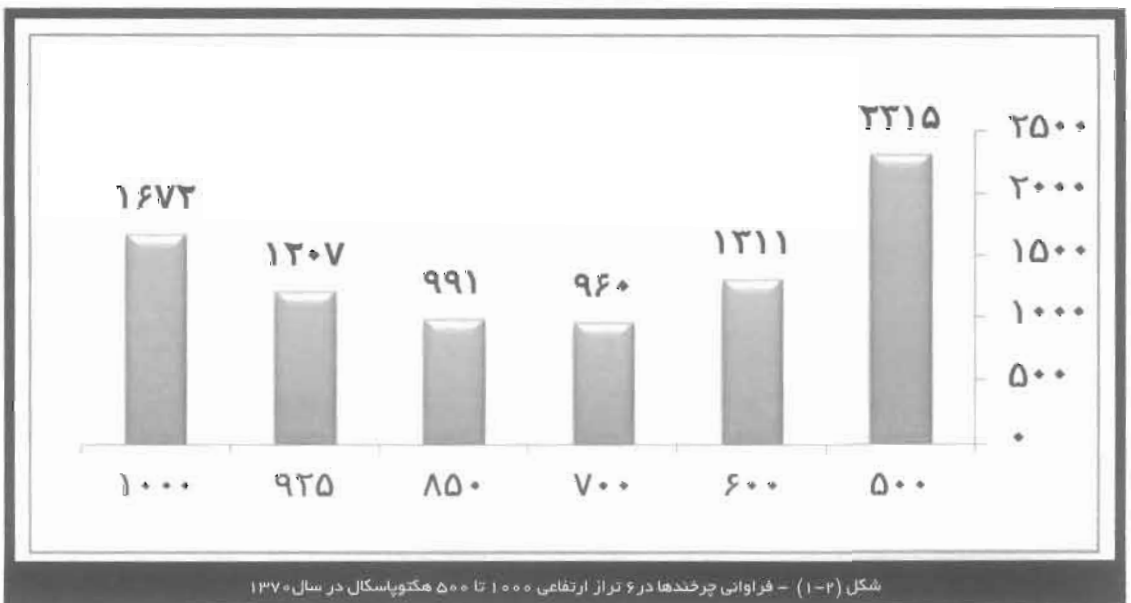
در مرحله بعد داده های خروجی به نرم افزار MATLAB انتقال داده شده و فراوانی مراکز چرخندی به صورت درصد محاسبه گردید، سپس فراوانی فصلی چرخندها مشخص گشته و نمودار فصلی آنها ترسیم گردید. و در پایان به تحلیل و تفسیر نقشه های به دست آمده به روش بالا، در دو تراز ۵۰۰ و ۱۰۰۰ هکتوپاسکال پرداختیم.

بررسی فراوانی زمانی چرخندها

شناسایی چرخندها، بررسی رفتار زمانی و مکانی و همچنین فراوانی آنها، از دیر باز مورد توجه بوده است. ما در این مطالعه برای بررسی بهتر فراوانی چرخندها، تعداد و درصد فراوانی آنها را در ۶ تراز مختلف جو، محاسبه کرده و نقشه های آنها را ترسیم کردیم و در نهایت فراوانی وقوع چرخندها را به تفکیک فصول، با توجه به

نقشه ها و جدول فراوانی آنها، مورد بررسی قرار داده ایم. بیشترین فراوانی چرخندها مربوط به تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال و کمترین فراوانی مربوط به تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال است. (شکل ۱-۲) ترازهای ابتدائی و انتهائی مورد بررسی یعنی ۵۰۰ و ۱۰۰۰ هکتوپاسکال، چرخندهای بیشتری را نسبت به ترازهای میانی دارا هستند. علت این امر را اینگونه می توان بیان داشت که در تراز فشار سطح دریا یعنی ۱۰۰۰ هکتوپاسکال بویژه در فصول گرم (بهار و تابستان) چرخندهای حرارتی بیشتری وجود دارند که این چرخندها به علت منشأ حرارتی خود از قدرت و شدت کمی برخوردار بوده و گسترش ارتفاعی کمتری داشته اند. در نتیجه در ترازهای بالاتر در نقشه های ترسیم شده دیده نمی شوند. همچنین علت اینکه تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال بیشترین تعداد چرخندها را در بین ترازها داراست می توان اینگونه بیان داشت که در این تراز چرخندهای دینامیکی زیادی وجود داشته اند که البته این چرخندها نیز به علت ضعیف بودن، گسترش عمودی کمی به ترازهای پائین پیدا کرده اند. در نتیجه ترازهای میانی جو از تعداد چرخندهای کمتری نسبت به ترازهای ابتدائی و انتهائی برخوردار هستند.

به طور کلی مطابق جدول (۱-۱) در ترازهای شش گانه ۵۰۰، ۶۰۰، ۷۰۰، ۹۲۵، ۱۰۰۰ هکتوپاسکال، زمستان و پاییز دارای بیشترین فراوانی چرخندی، میباشند. در حالی که فصل بهار و تابستان با اختلاف اندکی نسبت به یکدیگر، کمترین فراوانی چرخندی را به خود اختصاص داده است.

شکل (۱-۲) - فراوانی چرخندها در ۶ تراز ارتفاعی ۱۰۰۰ تا ۵۰۰ هکتوپاسکال در سال ۱۳۷۰

درصد فراوانی چرخندها در ترازها	بهار	تابستان	پاییز	زمستان
تراز ۱۰۰۰	۱۷	۱۳/۶	۳۳/۱	۳۶
تراز ۹۲۵	۱۸/۹	۱۶/۵	۳۲/۹	۴۲/۹
تراز ۸۵۰	۱۹/۵	۱۶/۷	۳۲/۶	۴۲
تراز ۷۰۰	۱۹/۳	۲۲	۳۱/۷	۲۶/۷
تراز ۶۰۰	۲۱/۷	۲۴	۲۷/۵	۲۶/۶
تراز ۵۰۰	۲۳/۹	۲۳/۱	۲۹/۹	۳۵/۲

جدول (۱-۱) - درصد فراوانی فصلی چرخندها در ترازهای ۱۰۰۰ تا ۵۰۰ هکتوپاسکال در سال ۱۳۷۰

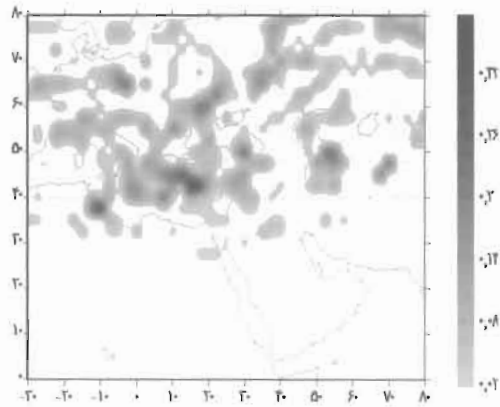
واکاوای نقشه های فصلی مراکز چرخندزائی در دو تراز ۱۰۰۰ و ۵۰۰ هکتوپاسکال

برای ترسیم نقشه فصل بهار (شکل ۱-۳ و ۱-۴) از مجموع فراوانی مراکز چرخنده سه ماه فروردین، اردیبهشت، خرداد استفاده شده است. همانطور که در جدول شماره (۱-۱) ذکر شده است، از تعداد فراوانی کل چرخندها در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال ۲۸۵ چرخند در فصل بهار در کل محدوده مورد مطالعه شکل گرفته است که ۱۷ درصد کل چرخندها در این تراز را شامل میشود و این در حالی است که در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال فراوانی چرخندهای فصل بهار به بیشترین مقدار خود یعنی ۵۵۴ چرخند نسبت به سایر ترازها می رسد، که ۲۳/۹ درصد کل چرخندهای این تراز را در سال ۱۳۷۰ تشکیل می دهند. بارزترین ویژگی این فصل در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال، پهنه ی کم فشار گنگ بر روی پاکستان، که به عنوان رخداد بارشهای موسمی شرق و جنوب شرق ایران می باشد، قابل رویت است و همچنین در این تراز اثری از فعالیت هایی چرخندی بر روی دریای مدیترانه دیده نمیشود در حالی که در تراز بالاتر یعنی ۵۰۰ هکتوپاسکال حوضه مدیترانه نیز که بعنوان مرکز تشکیل دهنده چرخندهای بیرون حاره و بخصوص مناطقی همچون خاورمیانه و ایران است، از مراکز عمده چرخند در این تراز به شمار می رود. و برعکس تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال اثری از کم فشار حرارتی گنگ در این تراز مشاهده نمیشود. طبق نقشه فصل بهار در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال ما شاهد یک مرکز چرخندی نسبتا قوی بر روی دریای خزر و هسته های منفرد چرخند در شمال شرق کشور می باشیم. چرخندهای اطلس شمالی نیز در این فصل، در هر دو تراز مورد بررسی، حضور داشته اند

با این تفاوت که در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال به صورت یک پهنه نسبتا گسترده ای درآمده است. بطور کلی در فصل بهار در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال برخلاف تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال از پهنه های چرخندی وسیعتری برخوردار است. در فصل تابستان (شکل ۱-۵ و ۱-۶) چرخندها نسبت به سایر فصول از پهنه های محدودتری برخوردار است. پدیده غالب این فصل همان کم فشار گنگ است که در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال اشکار شده است و همچنین یک مرکز چرخندی نه چندان قوی در قسمت غربی کشور دیده می شود که می تواند عامل گرد و غبار تابستان کشور باشد. در دیگر قسمتهای منطقه مدیترانه و مناطق مجاور بویژه ایران کنش های چرخندی قابل توجهی در این تراز مشاهده نمیشود. در حالی که در تراز بالاتر مانند ۵۰۰ هکتوپاسکال بر روی دریای مدیترانه چند مرکز چرخندی ظاهر شده است. در شمال شرقی کشور و همچنین بر روی دریاچه خوارزم نیز کنشهای چرخندی مشاهده می شود. مطابق جدول (۱-۱) تعداد فراوانی چرخندی در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال در فصل تابستان ۵۳۷ چرخند رخ داده است که ۲۳/۱ درصد از کل چرخندهای این تراز را در سال ۱۳۷۰ شامل میشود و همچنین تعداد چرخندهای شکل گرفته در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال در این فصل ۲۲۹ چرخند در کل محدوده مورد مطالعه است. بطور کلی فراوانی وقوع چرخندها در این فصل به حداقل میزان خود یعنی ۱۳/۶ درصد رسیده که پایین ترین میزان چرخند را در بین سایر فصول داراست. در فصل پاییز (شکل ۱-۷ و ۱-۸) کانون تمرکز فعالیت تداوم و ایجاد چرخندها در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال بر روی اقیانوس اطلس و ایسلند قرار دارد. بطور کلی مراکز چرخندی در این

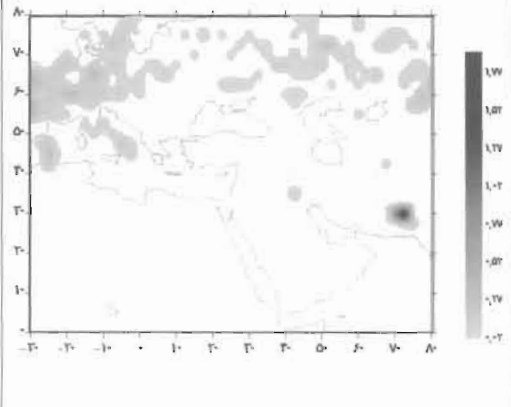
شکل (۱-۴) موقعیت مراکز چرخندزانی فصل بهار در تراز ۵۰۰

هکتوپاسکال.

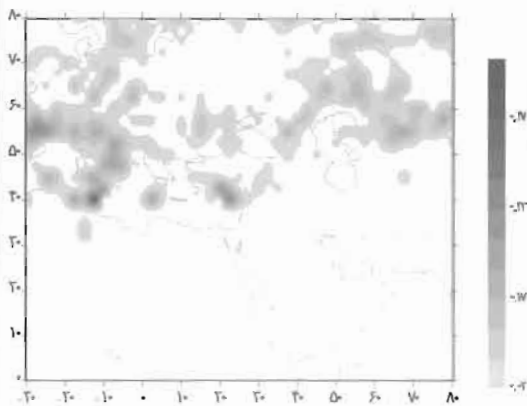
شکل (۱-۳) موقعیت مراکز چرخندزانی فصل بهار در تراز ۱۰۰۰

۱۰۰۰ هکتوپاسکال.

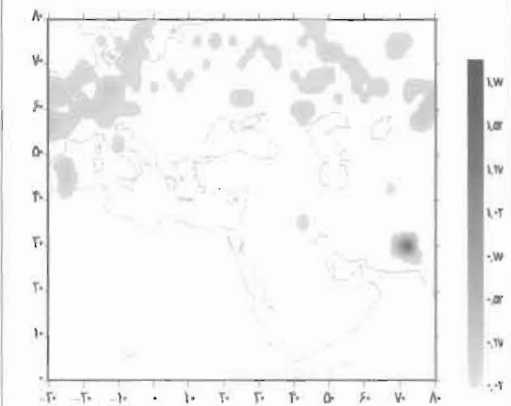
شکل (۱-۶) موقعیت مراکز چرخندزانی فصل تابستان در تراز ۵۰۰

۵۰۰ هکتوپاسکال.

شکل (۱-۵) موقعیت مراکز چرخندزانی فصل تابستان در تراز ۱۰۰۰

۱۰۰۰ هکتوپاسکال.

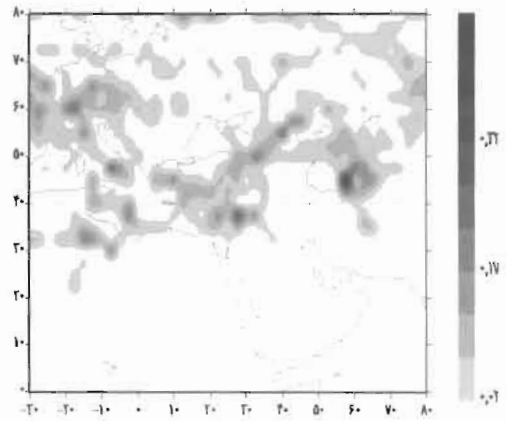
وسیع‌ی پیدا کرد است، به طوری که در این فصل ما شاهد تشکیل یک مرکز چرخندی قوی بر روی جنوب شرق دریای خزر می‌باشیم. بیشترین فراوانی کنشهای چرخندی در این فصل (جدول ۱-۱) در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال رخ داده است که ۳۲/۱ درصد کل چرخندهای فصل پاییز سال ۱۳۷۰ را شامل می‌شود. و کمترین فراوانی در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال با ۲۹/۹ درصد کل چرخندها این فصل را شامل می‌شود.

در فصل زمستان شکل (۱-۱ و ۱-۹) اکثر فعالیتهای جدی مرتبط با چرخندها مثل سیلاب و طوفان رخ می‌دهد. آنچه مسلم است وجود تضاد حرارتی بین عرضهای پایین و بالای جغرافیایی است که در این فصل به اوج خود می‌رسد و نشان از رخداد مراکز چرخندی جبهه‌ای خواهد بود شاهد

تراز بین عرضهای ۸۰-۶۰ درجه شمالی به صورت کمربند پیوسته‌ی با گسترش مکانی زیاد تا شرق روسیه کشیده شده است. در این فصل به علت گسترش بادهای غربی به سمت عرضهای پایین ما شاهد کنشهای چرخندی بر روی حوضه مدیترانه می‌باشیم. طبق نقشه‌های فراوانی چرخندها در دو تراز مورد مطالعه در همین منطقه چرخند وجود داشته با این تفاوت که در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال فراوانی چرخندها افزایش پیدا کرده به طوری که قسمتهای زیادی از غرب و شرق دریای مدیترانه و ترکیه و همچنین بخشهای از عراق را فرا گرفته است. همچنین هسته‌های ضعیف و پراکنده مراکز چرخندی که در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال حوضه دریای خزر تا دریاچه خوارزم را فرا گرفته است، در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال به صورت هسته‌های به هم پیوسته گسترش

شکل (۸-۱) موقعیت مراکز چرخندزائی فصل پاییز در تراز ۵۰۰

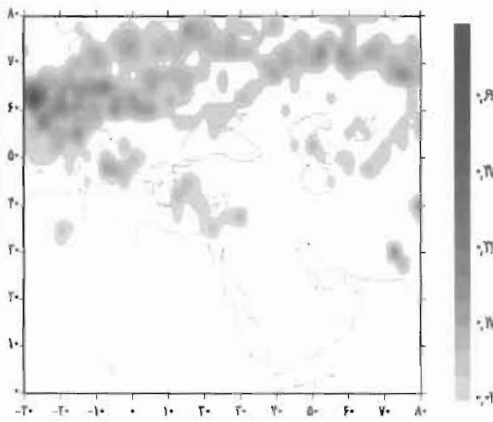
هکتوپاسکال.

شکل (۷-۱) موقعیت مراکز چرخندزائی فصل پاییز در تراز

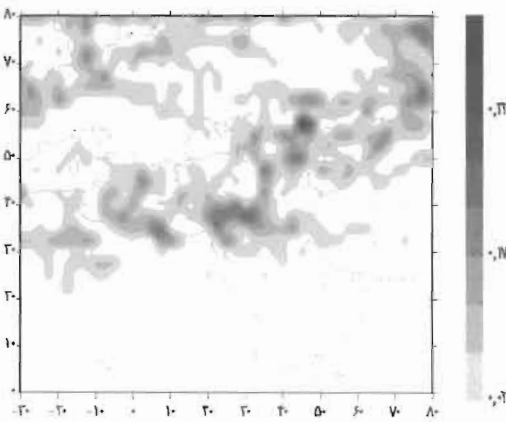
۱۰۰۰

هکتوپاسکال.

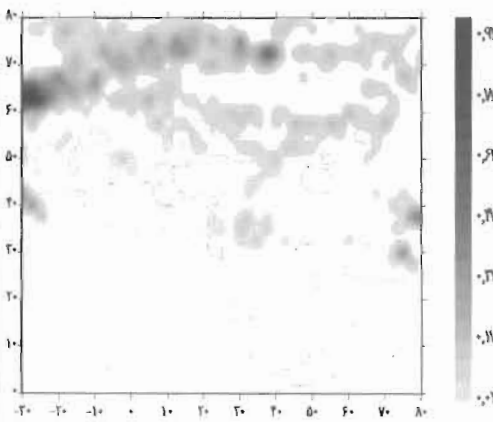
شکل (۱۰-۱) موقعیت مراکز چرخندزائی فصل زمستان در تراز

۵۰۰ هکتوپاسکال.

شکل (۹-۱) موقعیت مراکز چرخندزائی فصل زمستان در تراز

۱۰۰۰ هکتوپاسکال.

آن به سمت غرب ایران کشیده شده و از قسمتهای مرکزی ایران عبور کرده است. به طور کلی در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال پهنه های چرخندی نسبت به دیگر ترازاها گسترده تر شده است و حتی قسمتهای از شمال آفریقا را در بر می گیرد. بررسی آماری چرخندها در فصل زمستان (جدول ۱-۱) نشان می دهد که تعداد چرخندها از ۶۰۳ چرخند در تراز ۱۰۰۰ به ۵۷۷ چرخند در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال رسیده و همچنین درصد فراوانی چرخندها نیز از ۳۶ درصد در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال به ۳۵/۴ درصد کل چرخندها در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال در محدوده مورد مطالعه رسیده است.

این مدعا مناطق واقع در عرضهای ۵۰-۸۰ درجه شمالی در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال که به صورت کمربند پیوسته و گسترده چرخندی با گسترش مکانی زیاد تا میانه روسیه کشیده شده است و همچنین پهنه چرخندی نه چندان قوی گنگ بر روی پاکستان در این تراز قابل رویت است. در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال تمایل پهنه های چرخندی نسبت به سایر فصول به سمت عرضهای پایین تر است. به طوری که پهنه های چرخندی وسیعی بر روی دریای مدیترانه نسبت به سایر فصول حتی پاییز حضور دارند. مراکز چرخند زایی جزیره سیشیل گستره وسیعی یافته بطوری که زبانه های از

نتیجه گیری

اقلیم هر ناحیه علاوه بر عوامل محلی تحت تأثیر سامانه ها فشار و توده های هوای مناطق دیگر قرار دارد. به دلیل ارتباط تنگاتنگ سامانه های جوی، حضور یک سامانه در منطقه ای از جو، دیگر سامانه های موجود را، تحت تأثیر قرار میدهد. از طرفی دیگر، کم فشارها و چرخندها یک منبع عمده مخاطرات طبیعی اند به همین منظور شناسایی موقعیت و شدت مسیرهای چرخندی از اهمیت ویژه ای برای اجتماعات بشری برخوردار است. هدف اصلی این پژوهش، شناسایی چرخند های قوی با میانگین منطقه ای شیو فشار بیشتر از ۱۰۰ متر در ۱۰۰۰ کیلومتر و بررسی زمانی و مکانی مراکز فراوانی آنها، بوده است. نتایج این بررسی نشان میدهد بیشترین فراوانی چرخندها مربوط به تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال و کمترین فراوانی مربوط به تراز ۷۰۰ هکتوپاسکال است. زمستان بیشترین تعداد چرخندها را دارد و بعد از آن با اختلاف بسیار اندکی پاییز بیشترین فراوانی را نشان می دهد. فصل بهار و تابستان نیز با اختلاف نسبتاً اندکی از فصول دیگر از نظر فراوانی چرخندها کمترین تعداد چرخندها را نشان می دهد. در تراز های پایین مثل تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال پهنه های چرخندی محدود و با فراوانی پایین حضور دارد در حالی که در تراز های بالاتر پهنه هایی چرخندی وسیع تر شده به طوری که در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال پهنه های چرخندی حتی قسمت هایی از شمال آفریقا را هم در بر می گیرند. بررسی مکانی مراکز فراوانی چرخندهای شناسایی شده نیز نشان داد که چرخند گنگ اصلی ترین رخداد چرخندی در نقشه های تراز ۱۰۰۰ در فصل های بهار و تابستان می باشد ولی در تراز های بالاتر و در فصل پاییز، از بین می رود در منطقه دریای مدیترانه در تراز ۱۰۰۰ هکتوپاسکال، در فصول بهار و تابستان اثری از مراکز چرخندی دیده نمیشود. ولی رفته رفته در تراز های بالاتر، به درصد فراوانی آن افزوده میشود تا اینکه به حداکثر خود در فصل زمستان در تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال میرسد. چرخند اطلس شمالی نیز تقریباً در تمامی ترازها در طول سال مورد بررسی، حضور دارد. نباید تصور کنیم که این تحلیلها قادر به شناسایی تمام چرخندها می باشند چرا که محاسبات انجام شده در راستای شناسایی چرخندهای قوی و بزرگ مقیاس بوده است، بنابراین منجر به شناسایی چرخندها در مقیاس همدید می شود و چرخندهای میان مقیاس را در بر نمی گیرد.

پانویس ها

1- Blender

- 2- Schubert
- 3- Intergovernmental Panel on Climate Change
- 4 - Bartholy
- 5 - National Centers for Environmental Prediction / National Center for Atmospheric Research.
- 6 - Climate Diagnostics Center . National Oceanographic & Atmospheric Administration Government.

منابع

- احمدی گیوی، فرهنگ، یونس نجیبی فر؛ (۱۳۸۳)، «مطالعه چرخندزایی در پشت به باد کوههای آلپ و اثر آن بر آب و هوای خاورمیانه برای یک دوره یک ساله»، مجله فیزیک زمین و فضا، جلد ۳۰، شماره ۲.
- اوجی، روح الله ۱۳۸۵، «مطالعه سینوپتیکی الگوهای جوی و فراوانی مسیرهای چرخندی در دوره ترسالی غرب میانه ایران» پایین نامه کارشناسی ارشد، استاد راهنما جعفر بیگلر، دانشگاه تهران.
- ایران نژاد، پرویز، فرهنگ احمدی گیوی، هوشنگ و محمد نژاد علیرضا (۱۳۸۸)، اثر مراکز چرخندزایی مدیترانه بر بارش ایران در دوره ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۲، «مجله ی ژئوفیزیک ایران، جلد ۳، تهران.
- بیگلر، جعفر، خوش اخلاق، فرامرزا، اوجی، روح الله. «موقعیت و فراوانی فصلی مسیرهای چرخندی در ترسالی های غرب میانی ایران، پژوهشهای جغرافیایی طبیعی، شماره ۶۸، تابستان ۱۳۸۸
- حبیبی، فرید، «آنالیز سینوپتیکی و دینامیکی چرخند زایی روی مدیترانه» مجله نیوار شماره ۶۴ و ۶۵، بهار و تابستان ۱۳۸۶ صص ۷۳-۸۶ - مسعودیان، سید ابوالفضل، کاویانی، محمد رضا، ۱۳۸۶ «اقلیم شناسی ایران» انتشارات دانشگاه اصفهان.
- مارتین، جانانا ای؛ (۱۳۸۸)، «دینامیک جو در عرض میانه، مسعودیان، سید ابوالفضل، انتشارات مشترک دانشگاه اصفهان، سمت.
- Alpert P, Neeman BU, Shay- Ely 1990 ; Intermonthly variability of cyclone tracks in the Mediterranean . Journal of climate, 3: 1474-1478 .
- Trigo, I. F., Davis, T. D., and Bigg, G. R., 1999, Objective climatology of cyclones in the Mediterranean region: J. Climate, 12, 1685-1696.
- Blender, R., and M. Schubert, 2000: Cyclone tracking in different spatial and temporal resolutions. Mon. Wea. Rev., 128, 377-384.
- Zhang, X., M. Ikeda, and John E. Walsh2, Jing Zhang3, Uma S. Bhatt1, and Moto Ikeda1: Climatology and Interannual Variability of Arctic Cyclone Activity, J. Climate, 1948 – 2002.2004.
- Korner C, Sarris D and Christodoulakis D, 2005: long-term increase in climatic dryness in the east-mediterranean as evidenced for the island of samos. Reg Environ change. 5: 27-36.
- Bartholy j , Pongracz R and Pattanyus-Abraham M, 2008: Analyzing the genesis, intensity, and tracks of western Mediterranean cyclones. Theoretical and applied climatology. 96:133-144.